

OLTARZYK (2) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w ołtarz*); a *pochylone*.

sg N ołtârzyk (1). ◇ I ołtârzyki(e)m (1). ◇ [L ołtârzyku. ◇ pl N ołtârzyki.]

Sł stp notuje, Cn w zest. ołtarzyk domowy, Linde XVII w.

Dem. od „ołtarz” (2) : Arula, Ołtarzik/ in Bibliis. Mqcz 17b.

a. *W chrześcijaństwie (1) : [kaplica murowana, w niej ołtarzyki 2, 2 obrazy i ławka kościelna LustrWpol I 71.]*

α. *Boczny ołtarz w kościele (1) : Nie śrzodyć to ábo piątki fułzyć/ nie pięćci tho paciorkow przed káżdym ołtarzykiem ípiał *RejPos* 327v; [w kościele dominikanów tamtecznych [...] stał obraz jego [św. Jacka] papierowy drukowany na ołtarzyku [...] pod wielkim kórem [= *chórem*] po lewej ręce. *DiarPeregr* 63].*

JDok